

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 19 november 2019 met nummer RvVb-A-1920-0278
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0190-A

Verzoekende partij de vzw **MILIEUFRONT OMER WATTEZ**, met woonplaatskeuze te
9700 Oudenaarde, Dijkstraat 75

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 31 oktober 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 13 september 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 30 april 2018 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de heer Frank D'HAENENS (hierna: de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een eengezinswoning met tuinberging op het perceel gelegen te 9506 Schendelbeke (Geraardsbergen), Pijlekaartstraat 54, met als kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie A, nr. 1046H.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 22 oktober 2019.

De verzoekende en verwerende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De aanvrager dient op 22 december 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een eengezinswoning met tuinberging op het perceel gelegen te 9506 Schendelbeke (Geraardsbergen), Pijlekaartstraat 54.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem', vastgesteld met koninklijk besluit van 30 mei 1978 in woongebied.

De aanvraag heeft betrekking op lot 2 van de vergunde niet-vervallen verkaveling 'Pijlekaartstraat (07/PI/05)' van 29 juni 1976, gewijzigd op 8 april 2013. Deze wijziging betreft lot 1 en 2 en de uitbreiding met lot 4.

Tijdens het openbaar onderzoek van 26 maart 2018 tot 24 april 2018 wordt één bezwaarschrift ingediend.

De dienst Integraal Waterbeleid van de provincie Oost-Vlaanderen adviseert op 5 februari 2018 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 30 april 2018 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 6 juni 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 juli 2018 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 7 augustus 2018 verklaart de verwerende partij het beroep op 13 september 2018 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

"...

2.1 De watertoets

Het terrein ligt in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied en recent overstroomd gebied. De bouwplaats is gelegen binnen het stroomgebied van waterloop nr. 05189d, een onbevaarbare waterloop van 2de categorie die beheerd wordt door de Provincie Oost-Vlaanderen.

De waterbeheerder, de dienst Integraal Waterbeleid van de Provincie Oost-Vlaanderen, bracht op 5 februari 2018 een voorwaardelijk gunstig advies uit, zie rubriek 1.3. De opgelegde voorwaarden inzake het milderen van het effect van verhardingen en voorwaarden wegens de ligging langsheen een waterloop, dienen strikt nageleefd te worden. Deze voorwaarden luiden als volgt:

"Voorwaarden inzake overstromingsveilig bouwen:

o het vloerpeil van het gebouw moet voldoende hoog worden gekozen, minstens 30 cm boven het hoogst waargenomen waterpeil bij wateroverlast. Dit waterpeil wordt ingeschat op 17,6m TAW.

o de ondergrondse constructie wordt waterdicht afgewerkt incl. de doorvoeropeningen van leidingen en de verluchtingsopeningen. De plaatsing van een ondergrondse mazouttank is niet toegelaten;

o bij de plaatsing van de regenwaterputten wordt erop gelet dat er geen overstromingswater de put kan binnendringen;

o de waterafvoer van de gebouwen wordt verzekerd, eventueel met pompinstallatie. Bij een overstroming komen immers ook de riolen onder druk te staan, waardoor ze in de omgekeerde richting kunnen stromen;

o er wordt een terugslagklep geplaatst op aansluitingen naar de riolering en/of regenwaterafvoer;

o terreinophogingen worden beperkt tot het gebouw zelf en de toegangszone naar het gebouw. Andere terreinophogingen (zoals terrassen, paden, tuin of groenzone, ..) zijn niet toegelaten.

o wij wijzen de aanvrager erop dat het opruimen van afval, sediment of ander materiaal dat tijdens een overstroming meegevoerd werd, niet de verantwoordelijkheid is van de waterloopbeheerder.

Voorwaarden inzake verharde grondoppervlakken die afwateren naar een randzone:

o Enkel in het geval voldaan is aan de volgende voorwaarden, moeten de verharde grondoppervlakken niet in rekening worden gebracht bij de dimensionering van de voorziening:

o de oppervlakken stromen af naar een gras- of groenstrook met een oppervlakte die minstens 25% van de verharde oppervlakte bedraagt, uitgewerkt met een maaiveldverlaging van 30 cm (wadi);

o er worden geen boordstenen en geen afvoerkolken aangelegd.

Voorwaarden inzake verharde grondoppervlakken in waterdoorlatende materialen:

o Enkel in het geval voldaan is aan de volgende voorwaarden, moeten de voorziene verharde grondoppervlakken niet in rekening worden gebracht bij de dimensionering van de voorziening:

o de waterdoorlatende materialen worden geplaatst op een waterdoorlatende funderingslaag;

o er worden geen afvoerkolken aangelegd ;

o de verharding wordt niet in helling aangelegd (minder dan 0,5 %) en er worden opstaande randen voorzien die het water op de waterdoorlatende verharding houden tenzij de waterdoorlatende verharding kan afwateren naar een gras- of groenstrook met een oppervlakte die minstens 15 % van de verharde oppervlakte bedraagt.

Voorwaarden inzake milderen van het effect van verhardingen:

o De bepalingen van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater moeten worden nageleefd.”

Dit advies wordt bijgetreden.

De aanvraag dient te voldoen aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juli 2013 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Het hemelwater van de nieuwe dakoppervlakte wordt opgevangen in een hemelwaterput van 5.000 liter. Hergebruik is voorzien. De hemelwaterput loopt over in een infiltratievoorziening van 1.900 liter met een oppervlakte van 3m².

Appellant meent dat de te bouwen woning schade dreigt op te lopen bij een overstroming indien deze niet met waterdichte deuren en ramen e.d. is opgericht. Daarnaast zal de woning ook een verlies aan overstromingsruimte en –volume betekenen, hetgeen niet in rekening gebracht werd.

De te bouwen woning paalt niet onmiddellijk aan de waterloop maar ligt er circa 200m vandaan. De hellingsgraad op het terrein blijft zo veel mogelijk behouden. Reliëfwijzigingen zijn niet toegestaan, behalve in de zone rond de bebouwing. Het reliëf dient ter hoogte van de perceelsgrenzen over een breedte van 1m behouden te blijven. Alle verhardingen worden in waterdoorlatende materialen uitgevoerd.

Dit resulteert er mede in dat in alle redelijkheid kan aangenomen worden dat het gevraagde geen onaanvaardbare impact zal hebben op de afstroom van water naar de aanpalenden. Uit de motivering van het gemeentebestuur blijkt niet dat momenteel reeds waterproblemen zouden aanwezig zijn op de omliggende percelen. Bovendien bevindt het perceel zich niet binnen een effectief overstromingsgevoelig gebied, noch binnen een risicozone voor overstromingen.

Door de aanvraag wordt niet verwacht dat in de omgeving het gevaar voor wateroverlast zal toenemen.

Uit bovenstaande kan besloten dat, mits strikte naleving van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening en andere voorwaarden zoals opgelegd door de dienst Integraal Waterbeleid, de invloed op de waterhuishouding terdege werd onderzocht en dat er geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten is.

De doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad.

[...]

2.4 De natuurtoets

Artikel 16 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu legt aan de overheid op er voor te zorgen dat geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan door het verlenen van een vergunning. De bouwplaats is op de biologische waarderingskaart aangeduid als biologisch waardevol. Bij nazicht blijkt dat deze aanduiding werd verleend omwille van de aanwezigheid van een soortenrijk permanent cultuurgrasland (hp), soortenrijk weilandcomplex met sloten en/of microreliëf (Hpr*), bomenrij met dominantie van populier (Kbp) en bomenrij met dominantie van meidoorn (Kbcr).*

In verband met de natuurtoets wordt opgemerkt dat appellant voornamelijk naar de biologische waarderingskaart verwijst om het vermeend waardevol karakter van het perceel te staven. In het beroepschrift worden enkele plantensoorten opgesomd, doch de natuurwaarden worden niet concreet omschreven. De aanwezigheid van karakteristieke of waardevolle natuurelementen kan in vraag worden gesteld.

Het betrokken terrein werd niet opgenomen in een speciale beschermingszone (geen ankerplaats, geen relictzone), noch is het gelegen op een beperkte afstand van een VEN-, vogel- of habitatrichtlijngebied of enig ander relevant kwetsbaar gebied. Het terrein ligt niet binnen een erkende natuuraandachts- of natuuverbindingszone. Dit nuanceert het belang van het gebied.

De aanvraag ligt ook volgens het gewestplan niet binnen ruimtelijk kwetsbaar gebied doch binnen een woonzone, zodat een evolutie naar het behoud of verdere ontwikkeling van natuurlijke vegetatie weinig realistisch is.

Ook in de bestemming woongebied wordt de natuurtoets toegepast. De natuurzorgplicht in artikel 16 natuurdecreet stelt dat “vermijdbare” schade aan de natuur moet worden voorkomen. Er wordt aangenomen dat bouwen in een woongebied valt onder de noemer van “onvermijdbare” schade, in de zin dat art. 16 niet tot doel heeft een absoluut bouwverbod op te leggen of de realisatie van een bestemming in absolute zin te verhinderen. Er kunnen redelijkerwijze voorwaarden opgelegd worden om schade te voorkomen, beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen. Het vermijden van schade heeft bijvoorbeeld betrekking op materiaalkeuze, behoud van landschapselementen of een aanpassing van de inplantingsplaats van gebouwen, maar kan niet slaan op het weigeren van een vergunning, gezien anders het verschil tussen onvermijdbare en vermijdbare schade zinledig zou worden.

Het betreffende lot in de verkaveling ligt volledig binnen het woongebied. Bovendien is het slechts 37m diep en ligt de te bebouwen oppervlakte op circa 200m van de waterloop. Links en rechts van de bouwplaats situeren zich bebouwde loten. De waardevolle natuurelementen in de zone achter het bouwlot worden optimaal gevrijwaard. Met toepassing van artikel 16 natuurdecreet wordt er dus voor gezorgd worden dat natuurschade nabij de waterloop volledig wordt vermeden.

Verder wordt ervoor gezorgd dat natuurschade in de tuinzone in woongebied wordt beperkt. De vermijdbare schade in woongebied in de zin van art. 16 natuurdecreet wordt voorkomen door verkavelingsvoorschriften m.b.t. de tuinzone op te leggen die rekening houden met het natuurlijk reliëf.

In casu heeft het college van burgemeester en schepenen een dergelijke voorwaarde opgelegd om vermijdbare schade in de tuinzone te voorkomen. Daartoe is tijdens de aanvraag voor de verkavelingswijziging d.d. 8 april 2013, artikel 3.1. Reliëfwijzigingen van de verkavelingsvoorschriften aangepast. Er werd als voorwaarde opgelegd dat behalve in de zone rond de bebouwing, geen reliëfwijzigingen toegestaan zijn en dat het reliëf ter hoogte van de perceelsgrenzen over een breedte van 1 meter behouden dient te blijven.

De aanvraag omvat dus wel degelijk de nodige maatregelen om de vernietiging of vermijdbare schade te voorkomen.

De aanvraag is van die aard dat er geen aanzienlijke milieugevolgen te verwachten zijn, zowel op het terrein zelf als in de omgeving van het project.

Er is geen sprake van vermijdbare schade, gelet op de ligging van het terrein in woonzone zal een gebruik als dusdanig steeds natuurwaarden verdringen.

De aanvraag doorstaat de natuurtoets.

2.5 De juridische aspecten

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde verkavelingsplan als meest recente en gedetailleerde plan.

Er wordt vastgesteld dat de voorliggende aanvraag voor het bouwen van een eengezinswoning met tuinberging in overeenstemming is met de voorschriften van de op 29 juni 1976 goedgekeurde, niet vervallen verkaveling, gewijzigd op 8 april 2013, behalve voor wat betreft het voorzien van een garage.

De verkavelingsvoorschriften bepalen dat elke woongelegenheid moet voorzien zijn van een garage. In voorliggende aanvraag wordt echter geen garage in de woning voorzien. Hiervoor wordt een afwijking aangevraagd conform artikel 4.4.1 van de VCRO.

Artikel 4.4.1, § 1 van de VCRO bepaalt dat in een vergunning, na een openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen kunnen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften met betrekking tot perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen, maar dat geen afwijkingen kunnen worden toegestaan voor wat betreft 1° de bestemming; 2° de maximaal mogelijke vloerterreinindex; 3° het aantal bouwlagen.

De voorgestelde afwijking gaat enkel over het niet voorzien van een vereiste ruimte in de woning. Dit is een beperkte afwijking en geen afwijking op de bestemming daar het nog steeds gaat over de functie wonen.

Het toepassen van de beperkte afwijking is mogelijk overeenkomstig art. 4.4.1. §1. De aanvraag werd aan een openbaar onderzoek onderworpen, zodat toepassing van bovenvermeld artikel 4.4.1. §1 kan gemaakt worden.

De voorgestelde afwijking kan dan ook aanvaard worden.

Zoals hoger omschreven, zie onder 2.1 en 2.4, wordt geoordeeld dat de gevraagde werken respectievelijk de watertoets en de natuurtoets doorstaan

2.6 De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld in toepassing van artikels 1.1.4. en 4.3.1. van de VCRO.

Er kan vastgesteld worden dat de verkavelingswijziging d.d. 8 april 2013 uitgebreide stedenbouwkundige voorschriften bevat.

Aangezien, gelet op de bepalingen van art. 4.3.1 §2 3°, de geldende verkavelingsvoorschriften de criteria van een goede ruimtelijke ordening weergeven en aangezien het gevraagde overeenkomt met de geldende verkavelingsvoorschriften dient gesteld dat het gevraagde de goede plaatselijke aanleg niet in het gedrang brengt.

Er dient te worden opgemerkt dat de fitness enkel voor eigen gebruik mag worden aangewend.

De voorliggende plannen voorzien voor de woning een oprit met een breedte van 4m. Deze dient minimum 5m breed te zijn zodat er op eigen terrein voldoende ruimte wordt voorzien voor het stallen van minstens 2 wagens. Zodoende wordt er voldoende parkeerruimte op eigen terrein voorzien, hetgeen overeenkomt met het beoogde effect van het bedoelde voorschrift rond het voorzien van een garage.

De geldende verkaveling kan niet meer in vraag gesteld worden, net zomin als de erin gemaakt keuzes. Indien beroepsindiener zich niet kon vinden in het bebouwen van voorliggend perceel had hij zijn bezwaren bij het goedkeuren van de verkavelingswijziging d.d. 8 april 2013 moeten kenbaar maken, of in beroep moeten gaan tegen deze wijziging. Achteraf alsnog het bebouwen van het perceel proberen te verhinderen is kennelijk onredelijk.

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid (hierna: DIWB), artikel 2/1, §§1 en 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstantie en tot vaststelling van andere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets, vermeld in artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid (hierna: Watertoetsbesluit), artikel 4.7.23, §1 VCRO, artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het *“belangenafwegingsbeginsel”*.

De verzoekende partij stelt vooreerst dat het betrokken perceel gelegen is in natuurlijk overstromingsgebied, in mogelijk overstromingsgevoelig gebied en in een recent overstromingsgebied. Gelet op het feit dat het aanvraagperceel geheel of gedeeltelijk gelegen is in de bedding van de Dender, werd er volgens haar ten onrechte geen advies ingewonnen bij Waterwegen en Zeekanaal, thans NV De Vlaamse Waterweg. In dat verband wijst de verzoekende erop dat het DIWB geen definitie bevat van het begrip *“bedding”* en meent zij, met verwijzing naar *“een beleidsdocument”*, dat hieronder moet worden begrepen *“de winterbedding”*, zijnde *“de ruimte ingenomen tussen de zomerbedding en de limiet van de hoogste waterstand die ooit werd opgetekend (synoniem: overstroombare vlakte)”*. Tevens blijkt uit “de site Relictzone ‘Dendervallei’” alsook uit het gemeentelijk structuurplan Geraardsbergen dat de aanvraaglocatie gelegen is in de vallei van de Dender.

Hoewel in het beroepsschrift herhaaldelijk werd gewezen op de ligging in de vallei van de Dender, wordt dit cruciale aspect volgens de verzoekende partij genegeerd in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en in de bestreden beslissing.

Voorts stelt de verzoekende partij dat het advies van de provinciale dienst Integraal Waterbeleid gebrekkig is omdat niet wordt ingegaan op de ligging in mogelijk overstromingsgevoelig en recent overstroomd gebied, meer bepaald in de bedding van de Dender. Doordat bebouwing wordt toegestaan gaat niet alleen de natuurlijke werking van het watersysteem verloren maar ook overstromingsgebied. Hierop niet ingegaan in het wateradvies, dat zich enkel beperkt tot de bespreking van het aspect hemelwater maar waarmee niets gezegd is over het verhinderen van overstromingsproblemen. Evenmin wordt rekening gehouden met het standstillbeginsel, het preventiebeginsel, het bronbeginsel, het voorzorgsbeginsel het beginsel van een hoog beschermingsniveau en het feit dat het watersysteem een van de ordenende principes is binnen de ruimtelijke ordening. De verzoekende partij stelt dat de klimaatverandering, zoals blijkt uit tal van rapporten, het effect van een groter overstromingsrisico nog kan versterken.

In de bestreden beslissing wordt verkeerdelijk gesteld dat de aanvraaglocatie op 200 m van de Dender ligt, terwijl dit 165 m moet zijn. Daarenboven is de beoordeling kennelijk onredelijk in de zin dat uit de plannen volgt dat de te bebouwen zone met ca. 0,75 m TAW opgehoogd zal worden. Hiervoor wordt geen compensatie voorzien.

Heel wat van de in dat verband aangehaalde feiten en gegevens uit het beroepsschrift worden niet meegenomen in de beoordeling. Meer bepaald wordt, volgens de verzoekende partij, niets gedaan met de repliek naar aanleiding van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar

waarin onder meer met verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State werd gereageerd op de stelling dat de geldende verkaveling niet meer in vraag kan worden gesteld.

Voorts stelt de verzoekende partij dat men niet kan terugvallen op de watertoets verricht in het kader van de eerdere verkavelingsvergunning (swijziging). Enerzijds bevat de vergunning uit 1976 nog geen watertoets, wat logisch is gezien het DIWB pas in werking is getreden op 24 november 2003. Anderzijds is de watertoets naar aanleiding van de verkavelingswijziging in 2013 allesbehalve afdoende, aldus nog de verzoekende partij.

2.

De verwerende partij repliceert dat het eerste middel een ellenlange opsomming van regelgeving bevat, langdradig is, en zonder enige structuur of duidelijke volgorde zodat de rechten van verdediging geschonden worden en het middel onontvankelijk is.

Voorts stelt de verwerende partij dat advies is gevraagd en gekregen van de beheerder van de meest nabijgelegen waterloop. Voor het overige is het onduidelijk op basis waarvan de verzoekende partij meent dat er bijkomend een advies van Waterwegen en Zeekanaal (lees: De Vlaamse Waterweg) vereist is. Bovendien is in het uitgebrachte wateradvies rekening gehouden met lokale *watersysteem* en dus niet enkel met de waterloop O5189d.

Op basis van de winterbedkaart van de Dender is vast te stellen dat de bouwplaats niet gelegen is in de winterbedding van de Dender. Bovendien vormt de kaart met van nature overstroombare gebieden een instrument voor bodemgesteldheid in Vlaanderen en staat dit los van de actuele overstromingsrisico's. Het wateradvies bevat alle nodige en relevante feitelijkheden, aldus nog de verwerende partij.

Wat de stelling van de verzoekende partij betreft dat een gemotiveerde beoordeling ten opzichte van het watersysteem ontbreekt, repliceert de verwerende partij dat er geen natuurlijke werking is van het watersysteem op het bouwperceel. De bouwplaats, gelegen boven het maximaal overstromingspeil van 17,6 m TAW, is een met betonplaten omzoomde tuin en de Dender is ter plaatse volledig ingedijkt. Enkel het achterste deel van het terrein is lager gelegen, maar door de aangevraagde werken en het uitsluiten van verdere ophogingen gaat geen overstromingsruimte verloren. Een compensatie is derhalve niet aan de orde en al de beginselen van artikel 6 DIWB zijn nageleefd. De argumentatie over de klimaatverandering wordt door de verzoekende partij in zo goed als alle verzoekschriften opgeworpen en is niet dienend voor de beoordeling van een individuele vergunningsaanvraag.

Het wateradvies bevat een redelijke beoordeling en motivering. De tegengestelde beweringen van de verzoekende partij zijn foutief. Bovendien toont zij niet aan dat er *significante* ruimte voor het watersysteem zou verloren gaan.

Tot slot stelt de verwerende partij dat de bemerking dat de watertoets in de voorgaande verkavelingsvergunning gebrekkig was, niet relevant is nu in de thans bestreden beslissing in elk geval een uitgebreide watertoets wordt doorgevoerd. De verwerende partij besluit dat de watertoets in de bestreden beslissing redelijk en afdoende gemotiveerd is.

3.

De verzoekende partij voegt in haar wederantwoordnota niets wezenlijks toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Met de bestreden beslissing vergunt de verwerende partij de bouw van een vrijstaande eengezinswoning met twee bouwlagen onder een plat dak, op lot 2 van de goedgekeurde en niet-vervallen verkaveling van 29 juni 1976, gelegen ten zuiden van de dorpskern van Schendelbeke. Het terrein ligt ongeveer 80 cm lager dan de straat en grenst aan de rechterzijde aan een losweg. Ten zuiden grenst het perceel aan een waterloop van 2e categorie. Een 170 à 200 m ten zuidoosten van het aanvraagperceel stroomt de Dender die aldaar een bochtige loop volgt. Ter hoogte van de betrokken bouwplaats kwalificeert de Dender als een bevaarbare waterloop.

Volgens de gewestplanbestemming is het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, gelegen in woongebied. De ligging ervan in woongebied wordt door geen van de partijen betwist. Achteraan grenst het perceel aan natuurgebied, dat zich verder zuidoostelijk uitstrekt tot voorbij de loop van de Dender.

2.

Artikel 8, §3 DIWB, in de voor het voorliggende geval toepasselijke versie, luidt als volgt:

“ ...

§ 3. De overheid die moet beslissen over een vergunningsaanvraag of de overheid die in de door de Vlaamse Regering vastgestelde gevallen de watertoets toepast op de afgifte van een stedenbouwkundig of planologisch attest kan advies vragen over het al dan niet optreden van een schadelijk effect en de op te leggen voorwaarden om dat effect te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen of te compenseren aan de door de Vlaamse regering aan te wijzen instantie. Die brengt een gemotiveerd advies uit binnen dertig kalenderdagen na ontvangst van het dossier. Wordt er al op basis van andere regelgeving advies gevraagd in de loop van de vergunningsprocedure, dan beschikt de door de Vlaamse regering aan te wijzen instantie over dezelfde termijn als de andere adviesverleners.

Als er binnen die termijnen geen advies is verleend, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

In de door de Vlaamse Regering vastgestelde gevallen moet de vergunningverlenende overheid of de overheid die oordeelt over de afgifte van een stedenbouwkundig of planologisch attest over het al dan niet optreden van een schadelijk effect en de op te leggen voorwaarden om dat effect te voorkomen, te beperken, te herstellen of te compenseren advies vragen aan de door de Vlaamse regering aangewezen instantie.

“ ...”

Aan de voormelde bepaling is uitvoering gegeven door middel van het Watertoetsbesluit dat in artikel 3, §2 het volgende bepaalt:

“ ...

§ 2. De vergunningverlenende overheid moet in uitvoering van artikel 8, § 3, derde lid van het decreet advies vragen aan de adviesinstanties met betrekking tot mogelijke schadelijke effecten op de toestand van het oppervlaktewater indien het project waarvoor een vergunning wordt aangevraagd :

[...]

3° en/of geheel of gedeeltelijk gelegen is :

*a) binnen de bedding van een bevaarbare of onbevaarbare waterloop;
...*

Artikel 5, §1, 4° Watertoetsbesluit bepaalt het volgende:

*“ ...
§ 1. Tenzij het anders bepaald is in de toepasselijke reglementering of in de in artikel 3
vermelde bepalingen, zijn de adviesinstanties die overeenkomstig artikel 8, § 3, van het
decreet advies uitbrengen over vergunningsaanvragen :
[...]
4° MOW of, in voorkomend geval, Waterwegen en Zeekanaal, De Scheepvaart of een
Havenbedrijf als de vergunningsplichtige activiteit waarop de vergunningsaanvraag
betrekking heeft, plaatsvindt in of in de nabijheid van een waterweg die onder hun
respectievelijke beheer valt, dan wel het oppervlaktewater in kwestie in die waterweg wordt
verzameld;
...”*

Hieruit volgt dat het advies moet ingewonnen worden van de NV Waterwegen en Zeekanaal, thans NV De Scheepvaart, indien het voorwerp van de betrokken vergunningsaanvraag plaatsvindt in of in de nabijheid van een door deze instantie beheerde waterloop.

Het staat niet ter discussie dat de Dender ter hoogte van de bouwplaats een bevaarbare waterloop betreft, die onder het beheer valt van NV De Scheepvaart. De verplichting om advies in te winnen bij de voormelde adviesinstantie en het feit dat ten onrechte aan deze adviesverplichting werd voorbijgegaan, leidt de verzoekende partij in essentie af uit de vaststelling dat het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft gelegen is binnen de bedding en meer bepaald de winterbedding van de Dender. Zij voert in dat verband aan dat het begrip “*bedding*” niet decretaal wordt gedefinieerd maar dat op basis van “*een beleidsdocument*” moet besloten worden dat dit synoniem staat met het de term “*overstroombare vlakte*”. Via de vaststelling dat het perceel gelegen is in recent overstroomd gebied en bovendien op basis van (onder meer) het gemeentelijk structuurplan Geraardsbergen waaruit moet blijken dat het perceel gelegen is in de Dendervallei, bouwt de verzoekende partij de redenering op dat het aanvraagperceel derhalve gelegen is binnen de overstroombare vlakte en dus binnen de bedding van de Dender.

Dit betoog overtuigt evenwel niet. Vooreerst betreft “*het beleidsdocument*” waarnaar de verzoekende partij verwijst, volgens de stukken die zij zelf bijbrengt, een document uitgaande van de dienst Leefmilieu Brussel, namelijk het “*Ontwerp waterbeheerplan van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest*”. De verzoekende partij kan niet ernstig voorhouden dat hieruit conclusies kunnen getrokken worden voor de toepassing en de interpretatie van de Vlaamse decreet- en regelgeving. Daar staat tegenover dat de verwerende partij aantoont dat op basis van de vastgestelde winterbedkaart van de Dender het betrokken perceel waarop de voorliggende aanvraag betrekking heeft, gelegen is *buiten* de winterbedding van deze rivier.

In het licht van deze vaststellingen is de beslissing van de verwerende partij om geen advies in te winnen van NV De Scheepvaart, niet kennelijk onredelijk of onzorgvuldig. Het enkele feit dat het aanvraagperceel op basis van het gemeentelijk structuurplan en de vaststelling van de Dendervallei als relictzone, gebeurlijk gelegen is *in de vallei* van de Dender, impliceert niet dat het perceel ook gelegen is *binnen de bedding* van de Dender als bedoeld in artikel 3, §2 Watertoetsbesluit.

3.

Overeenkomstig artikel 8, §1 DIWB dient de verwerende partij als vergunningverlenend bestuursorgaan er zorg voor te dragen, door het weigeren van de vergunning dan wel door het opleggen van gepaste voorwaarden, dat geen schadelijk effect ontstaat of dit zoveel mogelijk wordt beperkt en, indien dit niet mogelijk is, dat het schadelijk effect wordt hersteld of, in de gevallen van de vermindering van de infiltratie van hemelwater of de vermindering van ruimte voor het watersysteem, gecompenseerd. Onder ‘*schadelijk effect*’ wordt begrepen *“ieder betekenisvol nadelig effect op het milieu dat voortvloeit uit een verandering van de toestand van watersystemen of bestanddelen ervan die wordt teweeggebracht door een menselijke activiteit; die effecten omvatten mede effecten op de gezondheid van de mens en de veiligheid van de vergunde of vergund geachte gebouwen en infrastructuur, gelegen buiten afgebakende overstromingsgebieden, op het duurzaam gebruik van water door de mens, op de fauna, de flora, de bodem, de lucht, het water, het klimaat, het landschap en het onroerend erfgoed, alsmede de samenhang tussen een of meer van deze elementen”* (artikel 3, §2, 17° DIWB).

Uit artikel 8, §1 en §2 DIWB volgt dat de beslissing waarbij een vergunning wordt verleend, een formele motivering moet bevatten waaruit blijkt dat de in artikel 8, §1 DIWB bedoelde watertoets uitgevoerd is. Uit de motivering moet meer bepaald blijken, hetzij dat uit de werken waarvoor de vergunning wordt verleend geen schadelijke effecten kunnen ontstaan als bedoeld in artikel 3, §2, 17° DIWB, hetzij dat zulke effecten wel kunnen ontstaan, maar dat die door het opleggen van gepaste voorwaarden deze zoveel mogelijk worden beperkt of hersteld.

De Raad kan zijn beoordeling inzake de watertoets niet in de plaats stellen van die van het vergunningverlenend bestuursorgaan. Hij is enkel bevoegd om na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de haar toegekende bevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of ze is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of ze deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar beslissing is gekomen. Bij die beoordeling is de verwerende partij er, in het licht van het zorgvuldigheidsbeginsel, toe gehouden haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en dus te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de verwerende partij onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de bestreden beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat ze met kennis van zaken kan beslissen. Deze zorgvuldigheidsverplichting strekt zich bovendien ook uit tot de adviesinstanties die in de loop van het besluitvormingsproces adviezen verstrekken, zoals in het voorliggende geval de provinciale Dienst Integraal Waterbeleid en die dus ook de nodige zorgvuldigheid aan de dag moeten leggen bij het verstrekken van hun (water)advies.

4.

In het betrokken advies van de provinciale dienst Integraal Waterbeleid van 5 februari 2018 wordt vooreerst vastgesteld dat het perceel gelegen is binnen het stroomgebied van de waterloop O5189d van 2^e categorie waarlangs een 5 m brede erfdienstbaarheidsstrook gelegen is en dat het perceel tevens gelegen is in mogelijk overstromingsgevoelig en recent overstroomd gebied. Voorts wordt gesteld dat het terrein niet gelegen is in een risicozone voor overstroming noch in effectief overstromingsgevoelig gebied. Het advies is gunstig onder voorwaarden.

Met de bestreden beslissing, legt de verwerende partij, in navolging van het eensluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, de in het wateradvies voorgestelde voorwaarden op als vergunningsvoorwaarden. De verzoekende partij slaagt er niet in aan te tonen dat het betrokken wateradvies kennelijk onredelijk is of getuigt van een onzorgvuldige adviesverlening. In het advies wordt gesteld dat er geen significant negatief effect op het watersysteem zal ontstaan en worden voorwaarden opgelegd om waterschade te vermijden. Als

zodanig bevat het wateradvies een afdoende zorgvuldig gemotiveerd voorstel van voorwaarden en maatregelen om de eventuele schadelijke effecten te voorkomen, beperken of herstellen.

Voor wat de ligging van de woning ten opzichte van de verderop gelegen Dender(vallei) betreft, overweegt de verwerende partij nog steeds onder het luik van de watertoets, dat de woning een verlies aan overstromingsruimte en -volume zal betekenen hetgeen in rekening werd gebracht. Zo stelt de verwerende partij vast dat de woning niet onmiddellijk paalt aan de waterloop maar hier ca. 200 m vandaan ligt, dat de hellingsgraad op het terrein zoveel mogelijk behouden blijft, reliëfwijzigingen niet toegelaten zijn en alle verhardingen in waterdoorlatende materialen moeten worden uitgevoerd. Voorts overweegt de verwerende partij dat er zich actueel geen waterproblemen voordoen, en stelt vast dat het perceel niet gelegen is in effectief overstromingsgevoelig gebied, noch binnen recent overstroomd gebied, noch binnen een risicozone voor overstromingen. De verwerende partij besluit dat door het aangevraagde het gevaar voor wateroverlast niet zal toenemen en dat, mits naleving van de voorwaarden, geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten is.

Uit deze in de bestreden beslissing uitdrukkelijk weergegeven motieven, blijkt afdoende waarom de verwerende partij de argumentatie van de verzoekende partij zoals ontwikkeld in het beroepsschrift en in essentie hernomen in de replieknota na het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, niet bijtreedt en het aangevraagde verenigbaar acht in het licht van de watertoets. In zoverre de motivering bovendien verwijst naar de geruime afstand door de Dender en de afwezigheid van actuele of recente overstromingsproblemen noch het risico daarop, blijkt tevens op grond waarvan de verwerende partij de door de verzoekende partij aangevoerde grieven tijdens de administratieve beroepsprocedure niet is bijgetreden.

Met haar kritiek geeft de verzoekende partij aan dat zij er kennelijk een andere visie op na houdt dan het college van burgemeester en schepenen in eerste administratieve aanleg, de provinciale dienst Integraal Waterbeleid, de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar én de verwerende partij, maar toont zij niet aan dat de beoordeling in bestreden beslissing dat het aangevraagde redelijkerwijze geen schadelijke effecten voor de waterhuishouding met zich brengt kennelijk onredelijk is.

Bovendien vinden de overwegingen steun in de stukken van het administratief dossier. De verder niet aangetoonde bewering van de verzoekende partij dat het aanvraagperceel niet op 200 m maar op 165 m van de Dender ligt en dat er in 2010 nog een overstroming heeft plaatsgehad, toont niet aan dat de verwerende partij de onderliggende feitelijke gegevens van het dossier kennelijk onredelijk of onjuist heeft geapprecieerd.

5.

Tot slot stelt de verzoekende partij nog de wettigheid in vraag van de onderliggende verkavelingsvergunning, in de zin dat noch de initiële verkavelingsvergunning noch de verkavelingswijziging van 2013 (afdoende) werden onderzocht in functie van de schadelijke effecten op het watersysteem.

De verzoekende partij brengt een afschrift bij van de verkavelingsvergunning van 8 april 2013 waarmee een wijziging wordt vergund aan de initiële verkaveling uit 1976. Daarin overweegt het college van burgemeester en schepenen in het kader van de watertoets dat het mogelijk schadelijk effect van de wijziging (aan lot 1 en 2 en uitbreiding met lot 4) werd onderzocht door de waterbeheerder, zijnde de stad Geraardsbergen, dat deze een gunstig advies heeft uitgebracht op voorwaarde dat de nieuwe dakoppervlakte dient af te wateren naar hemelwaterput voor huishoudelijk hergebruik en dat in het advies ook nog wordt gesteld dat de percelen mogelijk overstromingsgevoelig zijn. Voorts wordt overwogen dat het college van burgemeester en

schepen zich aansluit bij het betrokken wateradvies en dat onder de gestelde voorwaarden de verkavelingswijziging de watertoets doorstaat.

Hieruit volgt dat de verkavelingswijziging in 2013 werd beoordeeld in het kader van de watertoets. In het licht van het destijds uitgebracht voorwaardelijk gunstig advies van de stad Geraardsbergen, is de beoordeling in de geviseerde verkavelingsvergunning die erop neerkomt dat er geen betekenisvol nadelig effect op het milieu te verachten is, voortvloeiende uit een verandering van de toestand van het watersysteem of bestanddelen ervan als gevolg van de vergunde verkavelingswijziging, niet kennelijk onredelijk, noch toont de verzoekende partij de onwettigheid ervan aan.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.3.1 VCRO, *juncto* artikel 1.1.4 VCRO, artikel 4.7.23, §1 VCRO, artikel 3 Motiveringswet, het zorgvuldigheidsbeginsel, het “*belangenafwegingsbeginsel*”, en de materiële motiveringsplicht.

Zij stelt dat in de bestreden beslissing ten onrechte slechts verwezen wordt naar de afgeleverde verkavelingsvergunning, terwijl in het kader van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening van de betrokken verkavelingsvergunning geen rekening werd gehouden met de landschappelijke kenmerken en de watersysteemkenmerken gelet op de ligging in de Dendervallei, de overstromingsgevoeligheid en het lager gelegen karakter van het betrokken terrein. De verzoekende partij stelt dat de verkavelingswijziging uit 2013 geen voldoende beoordeling bevat omtrent de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening en bijgevolg op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten.

Met verwijzing naar hetgeen onder het eerste middel werd uiteengezet, meent de verzoekende partij dat onvoldoende rekening is gehouden met de ruimtelijke noden van de huidige en toekomstige generaties onder meer voor het opvangen van de gevolgen van wateroverlast en nood aan open ruimte en landschappen. Op de terzake geformuleerde bijkomende argumenten in de replieknota tijdens de administratieve beroepsprocedure wordt in de berstreden beslissing niet ingegaan.

2.

De verwerende partij repliceert dat op basis van artikel 4.3.1, §2, 3° VCRO een verkavelingsvergunning die gedetailleerde voorschriften bevat, geacht wordt de criteria van de goede ruimtelijke ordening weer te geven en te bevatten zodat de voorliggende aanvraag hieraan dient te worden getoetst. Bovendien betreft de verkavelingsvergunning uit 2013 een lichte wijziging aan de bouwzones op loten 1 en 2 terwijl de mogelijkheid tot bouwen op zich al langer vastlag.

De ligging in overstromingsgebied is geen omgevingskenmerk maar kadert binnen de watertoets en de aanduiding in de landschapsatlas van het perceel in de Dendervallei, betreft een loutere inventaris/beleidsinstrument.

3.

De verzoekende partij voegt in haar wederantwoordnota niets wezenlijks toe.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij stelt in essentie dat de verwerende partij zich voor wat betreft de beoordeling van de landschappelijke kenmerken en de watersysteemkenmerken als aspecten van de goede ruimtelijke ordening, niet kan beperken tot een verwijzing naar de overeenstemming van het aangevraagde met de verkavelingsvoorschriften.

Artikel 4.3.1, §2, 3° VCRO luidt in de toepasselijke versie als volgt:

“ ...

3° indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingsvergunning waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat plan of die vergunning voorschriften bevat die de aandachtspunten, vermeld in 1°, behandelen en regelen, worden deze voorschriften geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven.

... ”

Hieruit volgt dat, indien het aangevraagde gelegen is binnen een verkavelingsvergunning, de verwerende partij haar beoordeling met betrekking tot de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening kan beperken tot de vaststelling dat het aangevraagde in overeenstemming is met de toepasselijke verkavelingsvoorschriften, op voorwaarde evenwel dat deze verkavelingsvoorschriften voldoende precies en gedetailleerd de aandachtspunten met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening behandelen en regelen.

Het voorgaande impliceert tevens dat, indien de verkavelingsvoorschriften bepaalde relevante en noodzakelijke aspecten van de goede ruimtelijke ordening niet behandelen en/of aan de vergunningverlenende overheid een beoordelingsruimte laten, het aan de verwerende partij toekomt deze aspecten op basis van een eigen zorgvuldig onderzoek nader te beoordelen en kan zij er niet zonder meer van uitgaan dat de overeenstemming van het aangevraagde met de verkavelingsvoorschriften kan volstaan.

In de bestreden beslissing overweegt de verwerende partij onder het luik met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening, het volgende:

“ ...

Er wordt vastgesteld dat de voorliggende aanvraag voor het bouwen van een eengezinswoning met tuinberging in overeenstemming is met de voorschriften van de op 29 juni 1976 goedgekeurde, niet vervallen verkaveling, gewijzigd op 8 april 2013, behalve voor wat betreft het voorzien van een garage.

De verkavelingsvoorschriften bepalen dat elke woongelegenheid moet voorzien zijn van een garage. In voorliggende aanvraag wordt echter geen garage in de woning voorzien. Hiervoor wordt een afwijking aangevraagd conform artikel 4.4.1 van de VCRO.

[...]

Er dient te worden opgemerkt dat de fitness enkel voor eigen gebruik mag worden aangewend.

De voorliggende plannen voorzien voor de woning een oprit met een breedte van 4m. Deze dient minimum 5m breed te zijn zodat er op eigen terrein voldoende ruimte wordt voorzien voor het stallen van minstens 2 wagens. Zodoende wordt er voldoende parkeerruimte op eigen terrein voorzien, hetgeen overeenkomt met het beoogde effect van het bedoelde voorschrift rond het voorzien van een garage.

De geldende verkaveling kan niet meer in vraag gesteld worden, net zomin als de erin gemaakt keuzes. Indien beroepsindiener zich niet kon vinden in het bebouwen van voorliggend perceel had hij zijn bezwaren bij het goedkeuren van de verkavelingswijziging d.d. 8 april 2013 moeten kenbaar maken, of in beroep moeten gaan tegen deze wijziging. Achteraf alsnog het bebouwen van het perceel proberen te verhinderen is kennelijk onredelijk.

...

De verzoekende partij toont niet aan dat de betrokken verkavelingsvoorschriften onvoldoende gedetailleerd alle noodzakelijk en relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening behandelen. In de mate dat het aangevraagde afwijkt van de verkavelingsvoorschriften door niet te voorzien in een garage, bevat de bestreden beslissing een afdoende motivering hiervan in het licht van de goede ruimtelijke ordening.

Dat de verkavelingsvoorschriften geen afzonderlijke categorie voorschriften bevatten met betrekking tot de water- of landschapskenmerken, neemt niet weg dat deze aspecten duidelijk impliciet vervat zitten in het voorschrift dat beperkingen oplegt inzake reliëfwijzigingen en tevens in de voorschriften inzake bouwvolume, bouwhoogte, inplanting en gabarit van de nieuw te bouwen woning(en) binnen de verkaveling.

Het middel wordt verworpen.

VI. KOSTEN

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt. Gezien geen van de aangevoerde middelen aanleiding geeft tot de vernietiging van de bestreden beslissing, worden de kosten derhalve ten laste gelegd van de verzoekende partij.

Deze vaststelling volstaat om te besluiten dat er geen grond is om de door de verzoekende partij gevraagde rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, nog afgezien van het feit dat zij niet vertegenwoordigd wordt door een advocaat en hier bijgevolg hoe dan ook geen aanspraak op kan maken.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht, bepaald op 200 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 19 november 2019 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH